

ความตกลง

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

เพื่อ

การเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

มีความปรารถนาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจโดยทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งหรือส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น โดยไม่คำนึงถึง
วิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีที่พึงจ่ายที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษี
ที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายจ่ายโอนสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนภาษีที่เก็บ
จากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับ ได้แก่
 - ก) ในกรณีสหรัฐอเมริกา
 - (๑) ภาษีเงินได้
 - (๒) ภาษีเงินได้นิติบุคคล

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษี ยู.เอ.อี.")

ข) ในกรณีประเทศไทย

(๑) ภาษีเงินได้

(๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

๔. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้ เป็นการเพิ่มเติมจากหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันที่ระบุในตามวรรค ๓ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะได้แจ้งแก่กันและกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐภายในเวลาที่เหมาะสม หลังจากได้มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
 - (ก) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์หรือราชอาณาจักรไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - (ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ใด ๆ ซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทย อาจใช้สิทธิเกี่ยวกับกันทะเลและดินใต้ผิวดิน กันทะเลและทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่นั้น ๆ ได้
 - (ค) คำว่า "สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์" หมายถึง ดินแดนของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ รวมถึงน่านน้ำ เกาะ น่านฟ้า กันทะเล ดินใต้ผิวดินกันทะเล และทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์อาจใช้สิทธิอธิปไตยตามกฎหมายของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และกฎหมายระหว่างประเทศ
 - (ง) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษี ยู.เอ.อี. หรือภาษีไทยแล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - (จ) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัทและคณะบุคคลใด ๆ ตลอดจนหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยภาษีภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง

- (จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใด ๆ หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
- (ข) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึงวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ตามลำดับ
- (ค) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และบุคคลตามกฎหมายทั้งปวง ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยใด ๆ ที่มีสถานภาพของตนนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
๒. คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใด ๆ ทางเรือ หรือทางอากาศยาน ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีเรือหรืออากาศยานนั้น ดำเนินการระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น
๓. คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง
- (ก) ในกรณีของสหราชอาณาจักร รมิเจตส์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและอุตสาหกรรม หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย และ
- (ข) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย
๔. ในการใช้บังคับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญาใดรัฐหนึ่ง คำใด ๆ ที่มีได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมียู่ตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีของรัฐนั้น ซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้นโดยเหตุผลแห่งภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ สถานที่ก่อสร้าง สถานที่จัดการหรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม คำนี้มีให้รวมถึงบุคคลใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้น
๒. ในกรณีที่เกิดเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีก็ตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้รวมถึงโดยเฉพาะ
- (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (จ) โรงช่าง
 - (ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
 - (ช) ที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือไร่นา
 - (ซ) คลังสินค้าถาวรในสถานที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้หมายรวมถึง
- (ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือประกอบ หรือกิจกรรมตรวจควบคุมเกี่ยวกับโครงการนั้นแต่เฉพาะในกรณีที่ตั้งอาคาร โครงการหรือกิจกรรมนั้น ดำเนินการติดต่อกันเป็นระยะเวลาเดียวกันกว่า ๖ เดือน
 - (ข) การให้บริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ทั้งนี้ กิจกรรมในลักษณะนั้นดำเนินติดต่อกัน สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้องเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน
๔. แม้จะมีบทบัญญัติก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง
- ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น
 - ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง
 - ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
 - ง) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของ หรือสินค้าหรือรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น
 - จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์เพื่อการโฆษณา การบริการ ข้อมูล การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น
๕. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าบุคคลดังกล่าว
- (ก) มีและใช้อย่างเป็นทางการปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่เฉพาะการซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น
 - (ข) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นทางการปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น ซึ่งบุคคลนั้นดำเนินการตามคำสั่งซื้อหรือส่งมอบสิ่งของหรือสินค้าในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ
 - (ค) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นทางการปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าวิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทาง นายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลเช่นนั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจกรรมของ ตัวแทนดังกล่าวได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้นหรือกระทำในนาม วิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีผลประโยชน์ ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ถือเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ตามความหมายของวรรคนี้
๗. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุม หรือซึ่งถูกควบคุม โดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่ง นั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใด เป็นสถานประกอบการถาวรของอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการ เกษตรหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้ความหมายซึ่งคำนี้มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ จะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปลูกสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของ กฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้ หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนในการ ทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ หรืออากาศยานจะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นใดด้วย
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗
กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของ
 - (ก) สถานประกอบการถาวรนั้น
 - (ข) การขายของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของหรือสินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ
 - (ง) กิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ที่ประกอบการในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับกิจกรรมทางธุรกิจที่ได้กระทำโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร
๒. ภายใต้งบบังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้อาณาเขตเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น
๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น
๔. หากเป็นประเพณีของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดขายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวร หรือโดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจภายหลังจากได้ดำเนินการตามกฎหมายภายในทั้งหมดแล้ว มิให้ข้อความในวรรค ๒ ตัดหนทางของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น จากกรกำหนดกำไรเพื่อเสียภาษีโดยวิธีอันเป็นประเพณีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ตามวิธีที่กำหนดนั้น จะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้
๕. มิให้ถือว่ากำไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อน ๆ ถ้าสิ่งที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
๗. ในกรณีที่กำลังรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ที่แยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้มีให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งระหว่างประเทศ

๑. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
๒. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี
๓. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการใช้ จากความล่าช้า หรือจากการ ให้เช่าตู้สินค้า (รวมถึงรถพ่วง เรือท้องแบน และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการขนส่งตู้สินค้า) และจากการเช่าใบอนุญาตกรรมสิทธิ์หรือเช่าซื้ออากาศยาน ซึ่งเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับเงินได้จากการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติตามความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ และ ๒ เสมือนเป็นเงินได้ที่ได้รับจากการดำเนินการเดินเรือ หรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศด้วย
๔. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค ๑ วรรค ๒ และ ๓ บังคับแก่กำไรที่เกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศ แต่เฉพาะเงินได้หรือกำไรที่ได้รับเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของผู้เข้าร่วมดำเนินการซึ่งเป็นวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามส่วนของหุ้นที่ผู้เข้าร่วมดำเนินการมีอยู่ในการปฏิบัติการร่วมกันนั้น
๕. ในกรณีของเงินได้ที่ได้รับโดยสายการบินกัลฟ์แอร์ บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๔ จะใช้บังคับเฉพาะส่วนของเงินได้ที่พึงถือว่าเป็นของรัฐบาลสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ภายใต้สัญญาที่ก่อตั้งสายการบิน

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความ สัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจ อิสระ กำไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ ตามนั้น

- ๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่รัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้น ได้รวมอยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไร ที่รวมนั้นเป็นกำไรที่จะมีแก่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่จะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ จะต้อง ปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสมในการกำหนดการปรับปรุง เช่นว่านั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วยตามควรและตามกฎหมาย ภาษีของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา ทั้งสองปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

- ๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
- ๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทผู้จ่าย เงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับประโยชน์ในเงินปันผล เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น

๓. บทบัญญัติของวรรค ๒ จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการจัดเก็บภาษีจากกำไรของบริษัทซึ่งจ่ายเงินปันผล ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนด้วย
๔. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้น หุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงินหรือสิทธิในหุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงิน หุ้นเหมืองแร่ หุ้นผู้ก่อตั้งหรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมีใช้สิทธิเรียกร้องในหนี้อันมีส่วนร่วมในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัท ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนของที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นนั้นให้นำบทบัญญัติ ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี
๖. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นและจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัท แม้ว่าเงินปันผลที่จ่าย หรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ ๑๑

ดอกเบีย

๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบียเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบียนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ในดอกเบียและเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน (ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น ถ้าดอกเบียนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใด ๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

(ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะวางแนวปฏิบัติเกี่ยวกับข้อจำกัด โดยความตกลงร่วมกัน

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๒ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ค้าประกันหรือให้ประกันความเสี่ยงโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสถาบันใด ๆ ของรัฐบาลหรือหน่วยอื่นใดของรัฐบาลตามที่กำหนดในวรรค ๑ ของพิธีสารของความตกลงนี้ จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล"

(ก) ในกรณีของประเทศไทย หมายถึงรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและให้รวมถึง

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย

(๓) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์การตามกฎหมาย

(๔) สถาบันต่างๆ ซึ่งทุนทั้งหมดของสถาบันเป็นของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใด ๆ ตามที่อาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

(๕) ธนาคารหรือสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยและผลประโยชน์ของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นถูกควบคุมเป็นส่วนใหญ่หรือทุนทั้งหมดของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย หรือหน่วยงานของรัฐบาล หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐบาลซึ่งกำหนดในวรรค ๑ ของพิธีสารของความตกลงนี้ หรือ

(ข) ในกรณีของสหรัฐอเมริกาหรือเม็กซิโก หมายถึง รัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาหรือเม็กซิโก และให้รวมถึง

(๑) ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น การบริหารส่วนท้องถิ่น และรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

(๒) ธนาคารกลางของสหรัฐอเมริกาหรือเม็กซิโก องค์การลงทุนแห่งอาบูดาบี และกองทุนเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจแห่งอาบูดาบี

(๓) สถาบันหรือหน่วยใดๆ ซึ่งอาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างรัฐผู้ทำสัญญา

(๔) ธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่น ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาหรือเม็กซิโก และผลประโยชน์ของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นถูกควบคุมเป็นส่วนใหญ่หรือทุนทั้งหมดของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้นเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาหรือเม็กซิโกหรือหน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานใด ๆ ที่กำหนดในวรรค ๑ ของพิธีสารตามความตกลงนี้

๔. คำว่า " ดอกเบี้ย " ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกุนั้น คำปรับเนื่องจากความล่าช้าในการจ่ายเงินไม่ถือเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้
๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือบุคคลซึ่งกระทำการในอีกรัฐหนึ่ง โดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ
 - (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือ
 - (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวถึงภายใต้วรรค (ค) ของวรรค ๑ ของข้อ ๗กรณีเช่นว่านี้ ให้นำบทบัญญัติของ ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี
๖. จะถือว่าดอกเบี้ยเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นนั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่
๗. ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์หรือระหว่าง บุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้ อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒

คำสิทธิ

๑. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ภาษีที่เรียกเก็บนั้นจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น
๓. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใด ๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทน เพื่อการให้หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ใด ๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับถ้าเจ้าของประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิในทรัพย์สินที่เกี่ยวกับคำสิทธิที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับ
 - (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือ
 - (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวถึงภายใต้วรรค (ค) ของวรรค ๑ ของข้อ ๗ในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ บังคับแล้วแต่กรณี
๕. คำสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายคำสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะต้องจ่ายคำสิทธิที่เกิดขึ้น และคำสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้น คำสิทธิเช่นว่านั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึง ถึงการใช้สิทธิ หรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่า จำนวนเงินซึ่งควรจะได้ออกกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณี เช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา แต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๓

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถาน ประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความ มุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่าย สถานประกอบการถาวรเช่นนั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐาน ประกอบการประจำเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ผลได้ที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจากการจำหน่ายเรือ หรืออากาศยาน ที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือ หรืออากาศยาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเท่านั้น
๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค ๑, ๒ และ ๓ จะเก็บ ภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในสวนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือ กิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ เงินได้เช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

- (ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันถึงหรือมากกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ ในกรณีเช่นว่านั้น เงินได้เฉพาะที่พึงถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
 - (ข) ถ้าผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันถึงหรือมากกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ กรณีเช่นว่านั้น เงินได้เฉพาะที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
 - (ค) ถ้าค่าตอบแทนที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งกรณีเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนเฉพาะที่ผู้นั้นได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ กิจกรรมการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก หัตถแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

- ๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๙, ๒๐ และ ๒๑ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
- ๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - (ก) ผู้รับเงินได้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ และ
 - (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ

- (ค) คำตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
๓. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้ คำตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน ที่กระทำในเรือหรืออากาศยาน ที่ใช้ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ ๑๖

ครู และนักวิจัย

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในทันทีก่อนหน้าการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ตามคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียนใด ๆ หรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ไปเยือนรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสอนหรือการวิจัย หรือทั้งสองอย่าง ในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์เช่นว่านั้น จะได้รับการยกเว้นภาษีในระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗

นักศึกษาและผู้ฝึกงาน

๑. นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานธุรกิจผู้ซึ่งในทันทีก่อนหน้าการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา หรือการฝึกงานจะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกจาก
- (ก) เงินที่จ่ายโดยบุคคลซึ่งอาศัยอยู่นอกรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกเพื่อมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกงาน
- (ข) คำตอบแทนจากการจ้างงานในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐแรกภายใต้เงื่อนไขว่าเป็นการทำงานเต็มเวลาไม่เกินกว่า ๑๘๓ วัน ในปีทีประเมิน
๒. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในทันทีก่อนหน้าการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งเข้ามาอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกเป็นการชั่วคราว เพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษา การค้นคว้าวิจัย หรือการฝึกอบรม โดยเป็นผู้ได้รับทุน เงินอุดหนุน หรือเงินรางวัลจากองค์การด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษา การศาสนา หรือการกุศล หรือภายใต้โครงการความช่วยเหลือทางเทคนิคของรัฐบาลของรัฐผู้ทำ

สัญญาารัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษีนับจากวันที่เข้ามาเยือนในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้น เป็นระยะเวลาไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับเงินทุน

ข้อ ๑๘

นักแสดงและนักกีฬา

๑. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดงสาธารณะ อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรีหรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมนั้น ๆ ของนักแสดง หรือนักกีฬาได้กระทำขึ้น
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับกับค่าตอบแทนหรือกำไร ค่าจ้าง เงินเดือน หรือเงินได้อื่น ๆ ที่ลักษณะคล้ายกันที่ได้รับจากกิจกรรม ซึ่งกระทำในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง โดยนักแสดงหรือนักกีฬา ถ้าการมาเยือนรัฐนั้นได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามกฎหมายใด ๆ ของรัฐนั้น
๔. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๗ ในกรณีกิจกรรมต่างๆที่กล่าวถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ ได้จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง กำไรซึ่งวิสาหกิจเหล่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านี้ขึ้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นแต่การไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งของวิสาหกิจนั้นได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของกิจกรรมเหล่านั้น

ข้อ ๑๙

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่ได้รับที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ในการจัดเก็บภาษีเงินได้ของกรรมการ

จะยอมให้นำค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และรายจ่ายอื่น ๆ ตามเงื่อนไขภายใต้กฎหมายภายในของ รัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้

ข้อ ๒๐

เงินบำนาญและเงินปี

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๒๑ เงินบำนาญ เงินปี และค่าตอบแทน อื่นที่คล้ายคลึงกันสำหรับการจ้างแรงงานที่ผ่านมาแล้ว จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญารัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐหนึ่งนั้น
๒. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ เงินบำนาญ และการจ่ายใดๆภายใต้โครงการ สาธารณะ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันสังคมของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น จะเก็บภาษีเฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ ๒๑

งานรัฐบาล

๑. ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือ ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่ บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น ส่วนราชการ องค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น รัฐบาลส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
- ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากบริการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็น ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นผู้ซึ่ง
 - (๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
 - (๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น
๒. ก) เงินบำนาญใด ๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาใด ๆ ที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
- ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๕, ๑๙ และ ๒๐ จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือเงินบำนาญ ที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจใด ๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่น ๆ

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งมีได้ เกี่ยวข้องในข้อก่อน ๆ ของความตกลงนี้ จะเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๒๓
วิธียกเว้นและวิธีเครดิต

๑. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้ตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภายใต้บังคับบทบัญญัติของวรรค ๒ รัฐแรกจะ ยกเว้นภาษีเงินได้นั้น แต่ในการคำนวณภาษีจากเงินได้ส่วนที่เหลือของบุคคลนั้น ให้ใช้ อัตราภาษีอื่นจะพึงใช้ได้ถ้าเงินได้ที่ยกเว้นไม่ได้รับการยกเว้นมาก่อน
๒. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับเงินได้ตามบทบัญญัติวรรค ๒ ของ ข้อ ๑๐ , ๑๑ และ ๑๒ อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐแรกจะยินยอมให้นำ ภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นมาหักออกเป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้น การหักเช่นนั้นจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณไว้ก่อนยอมให้มีการหักตาม จำนวนที่เหมาะสมจากรายการเงินได้ซึ่งอาจต้องเสียภาษีในรัฐแรกนั้น
๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค ๒ ของข้อนี้ คำว่า "ภาษีที่ชำระในอีกรัฐหนึ่ง" จะถือว่า รวมถึงจำนวนภาษีที่พึงชำระในอีกรัฐหนึ่ง หากไม่ได้รับการยกเว้นหรือการลดอัตราภาษี ตามกฎหมายจูงใจพิเศษเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น ซึ่งมีผล บังคับใช้ในวันลงนามในความตกลงนี้ หรือซึ่งอาจมีการประกาศเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือ เพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น ซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน
๒. ภาษีอากรหรือการบรรเทาภาระภาษีที่เกิดจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน ในสถานการณ์เดียวกัน และภายใต้วิธีการเดียวกัน
๓. (ก) บทบัญญัติของข้อนี้ จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในอันที่จะยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระและการหักลดใด ๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมือง หรือความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
(ข) ไม่มีข้อความใดในข้อนี้ จะแปลความเป็นการบังคับใช้ข้อตกลงตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้ครอบคลุมถึงผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผลประโยชน์จากการกระทำใด ๆ สิทธิประโยชน์ หรือสิทธิประโยชน์พิเศษ ซึ่งอาจได้ตกลงให้กับประเทศที่สาม หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐนั้นเองโดยผลของการจัดตั้งสหภาพทางภาษีศุลกากร เขตการค้าเสรี หรือโดยผลของข้อตกลงของภูมิภาค หรือภูมิภาคย่อย ซึ่งทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ของข้อตกลงภาษีอากร ซึ่งรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก อาจเป็นคู่ภาคีของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ
๔. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีทุนซึ่งเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกให้ปฏิบัติตาม
๕. ในข้อบทนี้ คำว่า "ภาษี" หมายถึงภาษีทุกชนิดและทุกประเภทซึ่งอยู่ในบังคับของข้อตกลงนี้

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีถิ่นที่อยู่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐนั้นเพื่อเรียกร้องให้ทบทวนการเสียภาษีอากรนั้น การจะมีผลคำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลา ๓ ปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใด ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ด้วย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หากมีความจำเป็นจะติดต่อกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการบังคับใช้ความตกลงนี้ และเพื่อทำการตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ นั้น

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดซึ่งได้แลกเปลี่ยนโดยรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รวมทั้งศาลและองค์การฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับหรือการดำเนินคดี หรือการชี้ขาดคำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเช่นว่านั้นจะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อ

๒. สเนตในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลหรือในคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้ง
ข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ต้อง
- (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติ
ทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติ
ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม
พาณิชย์กรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการ
เปิดเผยจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ

ข้อ ๒๗

เจ้าหน้าที่ทางการทูตและทางการกงสุล

ความตกลงนี้จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของเจ้าหน้าที่ทางการ
ทูตหรือทางการกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลง
พิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

- ๑. รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาจะแจ้งซึ่งกันและกันว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย
ภายใน ในอันที่จะให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเสร็จสิ้นแล้ว
- ๒. ความตกลงจะมีผลใช้บังคับภายใน ๓๐ วัน หลังจากการแจ้งครั้งหลังตามวรรค ๑
ของข้อนี้ และความตกลงนี้จะมีผล

 - (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือเครดิตใน
หรือหลังจากวันแรกของเดือนที่สองถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ
 - (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่น สำหรับรอบระยะเวลาภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลัง
จากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๔
การสิ้นสุดความตกลง

ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับตลอดไป รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจบอกเลิกโดยแจ้งรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านวิถีทางการทูตในหรือก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายนของปีปฏิทินใด ๆ หลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับแล้วเป็นระยะเวลา ๕ ปี ในกรณีเช่นว่านั้นความตกลงสิ้นสุดผลใช้บังคับ

(ก) ในกรณีของสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

ในส่วนของเงินได้สำหรับปีภาษีใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมของปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก และ

(ข) ในกรณีของประเทศไทย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งให้แก่ผู้ที่ไม่มียกเว้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

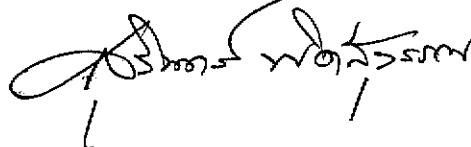
เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามในความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ คูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยสี่สิบสาม สอดคล้องกับอิจาเราะห์ศักราช ๑๔๒๐ ทำคู่กันสองฉบับ เป็นภาษาไทย ภาษาอารบิก และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความของบทบัญญัติในความตกลงนี้ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

พิธีสาร

ในการลงนามความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทย และสหรัฐอเมริกาบริติช เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ผู้ลงนามข้างทำยนี้ ได้ตกลงกันว่าบทบัญญัติดังต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

๑. จากข้อ ๔

เป็นที่เข้าใจว่าคำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง" ซึ่งใช้ใน ประโยคแรกของวรรค ๑ รวมถึงรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น ส่วนราชการใด ๆ องค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น หรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น รวมทั้งสถาบันการเงิน ใด ๆ ที่เป็นของหรือถูกควบคุมโดยรัฐ ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ รัฐบาลส่วนท้องถิ่น

๒. จากข้อ ๗

(๑) ภายใต้บทบัญญัติข้อ ๒๓ ของความตกลงนี้ บทบัญญัติอื่น ๆ จะไม่มีผลต่อสิทธิของรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ส่วนราชการ องค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น หรือรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ที่จะใช้กฎหมายของตนในการจัดเก็บภาษีอากรจาก เงินได้ที่ได้รับจากปิโตรเลียม และทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมนั้นจะเสียภาษีตาม กฎหมายของรัฐนั้น

(๒) ตามวรรค ๑, ๕, ๖ และ ๗ เป็นที่เข้าใจว่าคำว่า "กำไร" หมายถึง เงินได้หรือกำไร

(๓) บทบัญญัติของวรรค ๓ จะใช้บังคับโดยไม่คำนึงถึงข้อจำกัดที่บัญญัติ โดยกฎหมายภายใน หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรโดย ตรงและเป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถหักได้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (GAAP)

๓. ตามข้อ ๘, ๑๐ และ ๑๑

(๑) ได้ตกลงว่าหากภายใต้อนุสัญญาหรือความตกลงใด ๆ หรือพิธีสาร ของอนุสัญญาหรือความตกลงที่ประเทศไทยได้ลงนามกับคณะบุคคลใด ๆ หรือสภาความ ร่วมมือของรัฐในอ่าวเปอร์เซีย หรือรัฐที่สามภายหลังจากการลงนามในความตกลงนี้ ให้ความตกลงตามบทบัญญัติวรรค ๒ ของข้อ ๘ วรรค ๒ และ ๗ ของข้อ ๑๐ และวรรค ๒ ของข้อ ๑๑ ให้การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาบริติช ภายใต้ความตกลงนี้ ดังนั้น นับจากวันที่อนุสัญญาหรือความตกลงหรือพิธีสารดังกล่าวมี ผลบังคับใช้การให้การปฏิบัติดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาบริติช ตามความตกลงนี้ด้วยโดยอัตโนมัติ

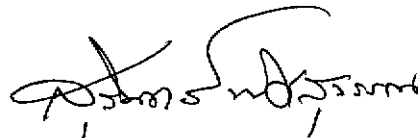
(๒) ในกรณีที่ประเทศไทยได้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อลดอัตราภาษีภายหลัง จากได้มีการลงนามในความตกลงนี้ อัตราภาษีนี้จะมีผลบังคับใช้กับผู้ถือหุ้นที่อยู่ในสหรัฐ อาหรับเอมิเรตส์ด้วย

๔. ตามข้อ ๑๒ คำว่า “ค่าสิทธิ” ไม่รวมถึงการจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ภายได้สัมปทานเหมืองแร่ หรือเหมืองหิน หรือการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

๕. เป็นที่เข้าใจว่าองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้น ภาษีจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การกำหนดให้เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร จะเป็นไป ตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

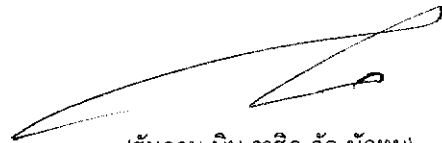
ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

(นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(อัมदान บิน ราชิด อัล มัคตูม)

รองเจ้าผู้ครองรัฐดูไบ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและอุตสาหกรรม